

Önkormányzati Hírek

Akárhogy nem szeretném, de mégis a vírushelyzettel kapcsolatos dolgokkal kezdem a második megjelenő lapszámunkat. A március óta eltelt időszakban megéltük a korlátozott kijárási tilalmat. Mindenkinek köszönöm, aki az elmúlt időszakban az önkormányzat segítségére volt. Köszönöm a lakosság fegyelmezett magatartását, elmondhatjuk, hogy településünkön közvetlenül nem volt COVID-19 fertőzött.

Az elmúlt időszak alatt - a kihirdetett vészhelyzetre való tekintettel- testületi üléseket nem tartottunk. A képviselő-testület valamennyi hatáskörét a polgármester gyakorolja, a képviselőtestületnek veszélyhelyzetben nincs döntési jogköre. Vissza nem élve ezzel a joggal az alábbi döntéseket hoztam, természetesen a képviselő-testület véleményét kikérve.

Értékesítésre került a Kossuth úton a 175/16 hrsz-ú telek, önkormányzati rendeletet alkottunk a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról, elfogadásra került a falugondnoki szolgálat szakmai terve, valamint a hozzá tartozó 3/2020. (V.20.) önkormányzati rendelet a falugondnoki szolgálatról.

A márciusi intézkedésben megszüntettem a személyszállítást a falubusszal, (egészségügyi intézménybe természetesen működött) így a bevásárlásokat az önkormányzatunk a falugondnok segítségével oldotta meg, ez többlet

feladatot jelentett a falugondnoknak, de véleményem szerint jól kiviteleztek ennek a megvalósítását.

Köszönöm falugondnokunk, **Majoros Tibor** helytállását ezen feladatok elvégzésében.

A márciusban kiadott intézkedések folyamatosan visszavonásra kerültek, kerülnek úgy, ahogy az országos intézkedés erre lehetőséget ad, ennek

értelmében a játszótér 05.16-tól újra használható, fertőtlenítést folyamatosan végezzük. A közös homokozós játékokat még nem vittük ki, ezek fertőtlenítését nem tudjuk nap, mint nap biztonságosan elvégezni, így akinek a gyermeke ilyen jellegű játékkal szeretne játszani, kérem, vigyen sajátot.

Bevásárlásra személyszállítást a falubusszal 2020.06.02.-től újra végzünk, a következő kikötéssel, max. 3 személy, külön sorban ülve, maszk használata kötelező.

2020.06.02.-től a könyvtár újra látogatható, a hivatalban ügyintézés céljából egyszerre egy fő tartózkodhat, mind két esetben maszk használata kötelező.

Április közepén kiosztásra kerültek (ingyenesen) az Önkormányzat által még márciusban megrendelt hagyományos orvosi szájmascok. A beszerzésből még maradt készlet amennyiben valaki igényt tart rá beszerzési áron tudunk biztosítani.

Áprilisban elkészült a Vörösharaszti út felújítása, valamint a Vadkerti út (földút) bekötő szakasza a

szennyvíz átemelőnél aszfaltozásra került, hogy a DMRV Zrt. munkatársai az esetleges hibaelhárítás során biztonságosabban tudjanak dolgozni. Az önkormányzat munkatársai a belterületi útjaink

padkáját feltöltötték, valamint a sportpályánál gyűjtögetett zöldhulladékot, ledarálták. Köszönjük a segítséget **Dohor János** önkormányzati képviselő úrnak, hogy a gépet a rendelkezésünkre bocsátotta. A darálásban **Gregor Ferenc** helyi lakos is egész napi munkájával részt vett, köszönjük.

A temetőben lévő hulladék kupacot és az azt körül vevő kerítést megszüntettük, itt is köszönjük **Gregor Feri bácsi** munkáját. Itt jegyezném meg, hogy a temetőben keletkező hulladékot kérjük a kihelyezett

nagyméretű hulladék tárolóba dobni!

Településünkön figyelmet igyekszem fordítani az önkormányzati tulajdonú ingatlanok és a közterületek rendbetételére,

rendben tartására, környezetünk szépítésére és védelmére. Az önkormányzati dolgozókkal azon vagyunk, hogy az önkormányzat tulajdonában lévő ingatlanokon a fűnyírás folyamatos legyen, ezek rendben legyenek. A rendelkezésünkre álló létszám kevés a kezelendő terület sok. Jogszabály írja elő, hogy az ingatlan övező közterület karbantartása (fűnyírás, vízelvezető árok karbantartása, az út, a járda úrszelvényébe belógó fák, bokrok nyesése, télen a járdák síkosság-mentesítése, tisztántartása stb.) az ingatlan tulajdonosának, használójának a feladata. Ehhez a munkához, illetve a település rendezett összképének kialakításához és megóvásához az Önök, vagyis a település lakosainak és ingatlanok tulajdonosainak, használóinak együttműködését kérem! Ezúton is köszönöm azon lakosainknak, akik ezt minden felhívás és figyelmeztetés nélkül megteszik.

Pusztaberki Község Önkormányzata a NÉBIH - az elkobzott fatermék közérdekű célú, ingyenes tulajdonba adására közzétett - pályázati felhívására pályázatot nyújtott be, melyet eredményesen bíráltak

el. Hasznosítási cél: szociális ellátásokkal kapcsolatos önkormányzati feladatok ellátásának elősegítéséhez, szociálisan rászoruló személyek részére történő tűzifajuttatás. A tűzifa már a hivatal udvarában várja, hogy a júniusi hónapban a szociálisan rászoruló személyek részére természetbeni juttatásként kiszállításra kerüljön.

A Magyar Falu Program keretében pályázatot nyújtottunk be az alábbi alprogramokra:

- Önkormányzati utak felújítása: A Gárdonyi Géza út aszfaltozására (utolsó burkolat nélküli belterületi utunk) került benyújtásra a pályázat.
- Közösségi tér kialakítása: A sportpálya épületének bővítése, mint Közösségi sporttér kialakítása a pályázat tartalma. Többet akkor mondanék erről, ha pozitívan bírálják el a pályázatunkat.
- Közterület fenntartásához eszközbeszerzés: többek között ágapritó beszerzése is ebben a pályázatban szerepel.

Remélem a következő megjelenő számban jóhírrrel tudok szolgálni valamennyi pályázat tekintetében.

A 8/2013. (VI.11.) számú önkormányzati rendelet értelmében az avar és kerti hulladék nyílt-téri égetésére minden héten kedden 9:00-16:00 óra között és szombaton 9:00-12:00 óra között engedélyezett, azonban a komposztálással történő hasznosításra kell törekedni.

Azt a rendelkezést, ami alapján az önkormányzatok rendeletben szabályozhatják az avar és a kerti hulladék égetését, 2021. január elsejétől törlik el, így a levegő védelméről szóló kormányrendelet értelmében a tilalom az egész országban általánossá válik 2021. január 1-től.

*Kurisné Nagy Bernadett Erzsébet
- polgármester*

Trianon 100. évfordulójára emlékezve, 2020. június 4-én közösen gyújtottuk meg az Összetartozásunk Tüzét!

Hagynánk mi a múltat, de a múlt nem hagy minket!

Azt, amit egy igazságtalanság tönkretett 1100 év vére és verejtéke hozott létre. A magyar nemzetet 1920-ban keresztre feszítették, ha hiszünk benne és keményen dolgozunk, akkor lesz feltámadás. És nem felejtünk és kiállunk az igazunkért. „Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd etelnek vele.”

1920. június 4. Trianon. A világ legigazságtalanabb „békéje”

1920. június 4-én, délelőtt tíz óra: Budapesten és országszerte, megkondultak a harangok, a gyártelepek megszólaltatták szirénáikat és a borongós, őszi levegőben tovaömpölygő szomorú hanghullámok a nemzetiösszeomlás fájdalmas gyászát jelentették! Ezen a napon írták alá Trianonban a magyar meghatalmazottak a békeokmányt. Elszakították tőlünk a ragyogó magyar városokat: a kincses Kolozsvárt, a Rákócziak Kassáját, a koronázó Pozsonyt, az iparkodó Temesvárt, a vértanúk városát, Aradot és a többi mind, felnevelt kedves gyermekeinket, a drága szép magyar centrumokat. Hazátlanná tettek véreink közül sok millió hű és becsületes embert, béklyókat raktak dolgos két kezükre. A világ urai azt hitték, hogy befejezték művüket, hogy kifosztva, kirabolva, elvérezve és megcsönkítva már csak egy papírlapot kell rájuk borítaniuk szemfedőnek. Város és ország némán, méltóságteljesen, de komor daccal tüntetett az erőszakos béke ellen. Egész Budapest gyászünneppé hatása alatt állott. A közlekedés hosszú percekre leállt, az üzleteket és iskolákat bezárták. Az ország nemzeti gyászba borult. Temetés volt, egy gyönyörű ország, és egy épp magára eszmélő, büszke nemzet temetése. A történelem soha nem látott még ilyen „békét”, amire inkább a „kivégzés és hullarablás” kifejezés lenne találó. Vajon miben lelhető ennek az oka:

- hogy az Osztrák-Magyar Monarchia a németekkel együtt legyőzött?
 - hogy a legyőzött nemzeteket meg kell alázni, meg kell szégyeníteni?
 - hogy azért szedték szét ezt az osztatlan, kerek, teljes egészet, mert rászolgáltunk?
 Ennek mélyen gyökerező történelmi oka van! Elfelejtik ezt elmondani nekünk az iskoláinkban. Ez a

nép Hunoré és Magyaré az egymást segítő fivérek nemzete. A Magyar Birodalom területe a világháború előtt 325.000 km² volt. Ebből Trianon vett el 232.000 km²-t. A Trianoni békediktátum így elvette az ország területének háromnegyed részét, pontosan 72%-át. Csehszlovákiához 63.000 km²-t, Ausztriához 4000 km²-t, Jugoszláviához 63.000 km²-t, Romániához 102.000 km²-t csatoltak, Magyarország területe így 93.000 km² maradt. A Magyar Birodalom lakosságának a felosztása a következőképpen alakult: az első világháború előtt 20.886.000 lélek lakott itt, ebből Trianon elvett 13.370.000-et. A Trianoni békediktátum idegen uralom alá vette az ország lakosságának 64%-át. Mindenki emlékezzen a kerek száz éve történt igazságtalanságra és jogfosztásra! Ne felejtjük ezt a borzalmat mely hazánkat érte. Adózzunk tisztelettel a külhonba rekedt magyar családokért! Bárhol vannak most a határaink, ne felejtjük, hogy az anyanyelvünk összeköt minket és megmentheti a Magyart!

Pócs Miklós

„Az egészséges nemzetiség fő kísérője a nemzeti nyelv, mely míg fennmarad, a nemzet is él.”

/ Széchenyi István/.

Juhász Gyula: Trianon

Nem kell beszélni róla sohasem,
De mindig, mindig gondoljunk reá.

Mert nem lehet feledni, nem, soha,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény,
Hogy volt nekünk egy országunk e földön,
Melyet magyar erő szerzett vitézül,
S magyar szív és ész tartott meg bizony.
Egy ezer évnek vére, könnye és
Verejtékes munkája adta meg
Szent jussunkat e drága hagyatékhoz.

És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt a kedves Pozsony,
Hol királyokat koronáztak egykor,
S a legnagyobb magyar hirdette hévvel,
Nem volt, de lesz még egyszer Magyarország!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt legszebb koszorúja
Európának, a Kárpátok éke,
És mienk volt a legszebb kék szalag,
Az Adriának gyöngyös pártadísze!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt Nagybánya, ahol
Ferenczy festett, mestereknek álma
Napfényes műveken föltündökölt,
S egész világra árasztott derűt.
És nem lehet feledni, nem soha,
Hogy Váradon egy Ady énekelt,
És holnapot hirdettek magyarok.
És nem lehet feledni, nem, soha
A bölcsőket és sírokat nekünk,
Magyar bölcsőket, magyar sírokat,
Dicsőség és gyász örök fészkei

Mert ki feledné, hogy Verecke útján
Jött e hazába a honfoglaló nép,
És ki feledné, hogy erdélyi síkon
Tűnt a dicsőség nem múltó egébe
Az ifjú és szabad Petőfi Sándor!
Ő egymaga a diadalmas élet,
Út és igazság csillaga nekünk,
Ha őt fogod követni gyászban, árnyban,
Balsorsban és kétségben, ó, magyar,
A pokol kapuin is győzni fogsz,
S a földön föltalálod már a mennyet!
S tudnád feledni a szelíd Szalontát,
Hol Arany Jánost ringatá a dajka?
Mernéd feledni a kincses Kolozsvárt,
Hol Corvin Mátyást ringatá a bölcső,
Bírnád feledni Kassa szent halottját?
S lehet feledni az aradi őskert
Tizenhárom magasztos álmodóját,
Kik mind, mind várnak egy föltámadásra?

Trianon gyászos napján, magyarok,
Testvéreim, ti szerencsétlen, átkos,
Rossz csillagok alatt virrasztva járók,
Ó, nézzetek egymás szemébe nyíltan
S őszintén, s a nagy, nagy sír fölött
Ma fogjatok kezet, s esküdjetek
Némán, csupán a szív veréseivel
S a jövő hitével egy nagy esküt,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdelmet hirdeti,
És elvisz a boldog föltámadásra.

Nem kell beszélni róla sohasem?
De mindig, mindig gondoljunk reá!

IGAZSÁGOT MAGYARORSZÁGNAK!

Pünkösöd – pogány, vagy keresztény ünnep?

Nem könnyű az ilyen kérdésekre minden kétséget kizáróan, pontosabban: igazságosan válaszolni. Mert a Pünkösöd egyértelműen keresztény ünnep, lényegében nem más, mint a kereszténység születésének ünnepe, amikor arra emlékeznek a keresztény világ, hogy Krisztus a mennybe ment. Persze minderről még nem sokat sejtettek a rómaiak, akik ebben az időszakban tartották a termékenységi Floráliákat.

A Florália valójában a termékenység, a születés, az újjászületés ünnepe volt. Ekkor a rómaiak napokon keresztül ünnepelték az életet: nem dolgoztak; mulattak, számtalan formában köszöntötték isteneiket, s természetesen annak mindenképpen ünneplendő tényét, hogy egy olyan gyönyörű világban élhetnek, mely rendre ugyanazzal a pompával születik újjá tavasszal. A legfőbb ekkortájt ünnepelt istennő Flóra volt, a föld millió növényének istennője.

Prospero Piatti, Floralia

De ki is volt Flóra?

A *római* mitológiában a virágok és a *tavas* istennője. *Nimfaként* született, akibe beleszeretett a nyugati szél istene, Zephir. Zephirrel kötött házassága után vált Flórává, a tavasz istennőjévé. A növényekkel való kapcsolata révén a növényvilág tőle kapta a *flóra* nevet. A tavasz római istennője, mint neve is mutatja (flos, floris) a virágok, valamint a kultúrnövények

védője; ünnepeit, a Floraliákat április és május fordulóján tartották. Ennek keretében kecskéket és nyulakat ütöttek, s szabadosabb dolgokat is műveltek (pl. a prostituáltak nyilvános vetkőzést tartottak; ez arra vall, hogy eredetileg tágabb értelemben vett termékenység-istennő volt.)

Pünkösödi szokások itthon

Török basázás

Egy 10-12 éves gyermeket beöltöztetnek selyembugyogóba, turbánt kötnek a fejére. Égetni való kölyköt választanak erre a szerepre, aki amúgy is rászolgált a verésre. Persze kitömik a ruháját szalmával, hogy ne fájjanak az ütések. Aztán összeláncolt kézzel vezetik végig a falun. Énekelnek, a basa ugrádozik, a fiúk meg zöld gallyakkal csépelik boldogan.

Tavaszköszöntés

Már kora hajnalban az ablakokba, vagy a ház kerítés-lécei közé tűznek zöld ágakat, virágokat (bodzát, pünkösdirózsát, jázmin). Azért, hogy nehogy belesapjon a házba villám. Néhol a lányos házakra tettek ki zöld ágakat.

Pünkösdi királynéjárás

A legszebb kislányt választották meg kiskirálynénak, ami nagy tisztesség volt. Mise után házról házra jártak jókívánásokkal,

versekkel, énekekkel köszöntve a háziakat, virággal szórták be a szobát. A játék végén a háziak megkérdezték a lányokat: „Hadd látom a királynétokat édes-e vagy savanyú?”

Fellebbentve a díszes kendőt megcsiklandozták a kislány állát. Ha a

királyné mosolyog, de a fogát a viláért sem villanthatja ki, meg nyugszanak a háziak, mert jó lesz a termés. Ekkor a háziak almát, tojást, kolbászt, pénzt ajándékoztak a jókívánóknak.

Pünkösdkirály választás

Amolyan legényvirtus volt, lovas versennyel, tűzugrással, tekézéssel. Aki a legderekabbnak

bizonyult, egy évig ingyen ihatott a falu kontójára és minden mulatságra hivatalos volt. A pünkösöd az udvarlás, párválasztás ideje. Ilyenkor enyhültek a szigorú szabályok, a leányok bátran mutatkozhattak választottjukkal.

A szokások ma már kihalóban vannak, de az

ember érzi, ünnepre, pillanatnyi csöndre, játékra, társaságra szükség van most is. Üzenetet hordoznak ezek az ünnepek, az ember és a természet szeretetét hirdetik, csupa olyat, amiben megkapaszkozhatunk, és amik által tovább lephetünk. Most majd Pünkösdvásárnap és hétfő után, a keddek és szerdák hétköznapjaiban

Májusfa kitáncolás

Illyés Gyula Puszták népe című könyvében így ír a szokásról:

„Hetekig díszlett a májfa ott az istálló előtt. Pünkösöd szombatján kidöntötték, akkor következett el csak igazi fölékesítése. Most minden lánynak kellett rá szalagot kötnie. A pusztán található minden foglalkozás képviselőinek is kötelessége volt, hogy valamit akasszanak rá. A bognár tenyérsi sajtárcskát készített, a kovács sárgarézrel kivert patkót, a vincellérek rafiakoszorút, a juhászok egy-egy darab sajtot. A segédtisztek egy-két üveg bort adtak, ha jókedvükben találták őket. Aztán a fát újra felállították. Égtünk az izgalomtól. Pünkösdhétfőn kezdődött az ünnep, ebéd után. A citera- és harmonikatulajdonosok bandába álltak. Csak egy nyitányt játszottak, a mindenkori legfrissebb nótát, nekik ezzel kellett remekelniük. Akkor jött a mászás. A gyerekeket kivéve, mindenkinek joga volt felkúszni a jegenye tetejére, azt hozott le, amit akart, de persze csak egy darabot. A legények nemes vetélkedése volt ez, illetve közülük is csak azoké, akik csizmával rendelkeztek, mert a részvételben a kötelező öltözék a

csizma volt. Micsoda vigalom kezdődött! A közönség zajongott. Nyomd meg, Sanyi! - hallatszott - feküdj neki! - hogy csak azokat a lelkesítő szavakat idézzem, amelyeket idézni lehet. Sanyi a felelőn visszacsúszott. - Na, te szegény - a lelkesítés gúnyba csapott át, szikrázó rögtönzésbe - ez a szellem versenye volt. Végre valaki elérte a fa csúcsát, s lehuppant az üveg borral. Ha bor volt az üvegben. Mert egyik-másikban a sárgás folyadék csak színre hasonlított a borhoz. A kastélybeliek ilyen szellemességekkel járultak az általános jókedv emeléséhez. A hatás nem maradt el, a cselédek, menekülve a fröcskölő elől, jól mulattak pórul járt társaikon. Amikor a fáról már minden értéket lehoztak, megkezdődött a tánc. Addig tartott, míg össze nem verekedtek". A kialakult pünkösdi szokásokból jól látható, hogy a kereszténység kialakulásának korát megelőző hagyományokból is merített és átörökölt számos elemet.

Podlovics Zsolt

Pusztaberki és Tereske – az én időmben...

Beszélgetés Gubis János bácsival

Gubis János a 72. évét fogja betölteni az idén, de olyan aktívan él, mint aki legalább húsz évvel fiatalabb. Mottója, ami szerint él, energikussá teszi, és viszi előre folyamatosan: „nem hagyom el magam: dolgozni kell, menni kell, csinálni kell”. Most mi mégis megkértük, hogy üljön le velünk egy órára, és meséljen nekünk egy kicsit az életéről. Szerencsére volt kedve mesélni, és az egy órára tervezett beszélgetésből kettő lett...

– 1948.10.15-én született Tereskén – kezdi beszédét János bácsi. – Édesanyám cseléd volt, dolgozott Berkiben Garam néniéknél, akik kocsmárosok voltak, ott volt olyan szobalány-szerűség, meg Krammeréknél. Édesapám pedig napszámos volt, meg kocsis, a Borsosberényi Állami Gazdaságban. Berkiben a gázfogadóval szembeni utcában laktak egy kis házban, amit mára lebontottak. Két testvérem van, két lány. Ilona 1940-ben született, jelenleg Tereskén él. Erzsébet 1944-ben, ő Rétságon lakik.

– Apámék Tereskéről gyalog jártak dolgozni, hajnalban indultak, mert be kellett fogni a lovakat, és trágyát, vagy szénát hordani. De nem csak Borsosberénybe, vagy Orosziba, de ha kellett, Pestre is gyalog mentek. Mert volt a pallér*, akinek a nem jut eszembe a neve, aki kijárt Kormos-pusztára, ahol laktunk, hordta ki méheket, mert méhész volt. Őket jól ismerte, mert jó melósok voltak. Mondta neki, hogy Janikám, látom, hogy ti jó munkások vagytok, gyertek el, és nektek mindig lesz munka. Ők pedig megpakolták a hátizsákot, krumplival, vagy ami volt, és nyolcan-tizen mentek együtt dolgozni Pestre.

– A család a 40-es években Kormos-pusztán lakott, ahol a házak „háttal” voltak az útnak. Ott laktak a Marika néniék, az Oszolikék... sokan laktak akkoriban Kormos-pusztán, volt ott 20-25 ház. De szép lassan elköltöztek onnan az emberek, kihaltak, a Mészárosék maradtak utoljára, ők voltak az utolsó lakosok. Kormos-pusztát mára elbontották teljesen. Volt ott egy hatalmas magtár, mellette egy három méter átmérőjű kút. Két vödör „járt benne”, egy ment fel, egy jött le. Mi már akkor bent laktunk Tereskén, de én gyerekként kijártam oda rosszalkodni. Belementünk a kútba, verebeket kiszedni. Ha most visszagondolok, mi nagyon rágyúrtunk arra, hogy ne öregedjünk meg, de valahogy csak sikerült. Mert, ha volt egy fészek fent a fán, hát azt nekem ki kellett szedni, ahhoz fel kellett menni. Volt olyan, amikor levert a fáról a sas, olyanokat kaptam a fejemre, hogy ihaj! A fa meg végighorzsolt, mert elengedtem az ágat, és jöttem lefele vagy nyolcvannal... © Hú, de

kutya kölykök voltunk! Mert akkoriban nem számítógép volt, hanem csúzli, és versenyeztünk, hogy ki tudja lelődni Vadkertig a villanyoszlopon a porcelánokat. Nagyon betyár kölykök voltunk mi Tereskén: Kovács Jani, Vincze Karcsi, Korgyik Józsi, Sinka Jani, Rusóék... volt ott sok gyerek. Ott olyan háborúk voltak, hogy az kegyetlen! Alvég a Fölvég ellen. ☺

János bácsi mesélés közben folyton elkalandozik, ha a gyümölcsfákról beszélhet, ismeri és nagyon szereti is mindet, oltásait messzeföldön ismerik, tudását respektálják.

– Tereskén nagyon sok almafa volt gyerekkoromban. De mindenféle, amit csak el lehet képzelni: „Arany parmen”, „Húsvéti rozmarin”, „Lánycsecsű”. A „Bőralmát”, mi gyerekek, nem néztük semmibe, amikor ért, mert volt ott annyi fajta más, de amikor lepotyogott, és kikerestük az avarból, hát, az valami tökéletes volt. Gyönyörű sárga, kiolvadt és ettük. A birsalmát is télen ettük, mert akkor már meg lehetett enni, amikor megcsípte a dér, akkor már nem fojtott annyira. Volt ott cseresznyés is, egy fiatal cseresznyés, meg egy öreg. A „Carmen” Európa, de talán a világ legnagyobb cseresznyéje, 3,5-4 cm átmérőjű egy-egy szem. A „Germersdorfi” a „kísérője”, felváltva kell ültetni a „Carmennel”, mert azt a „Germersdorfi” porozza be. Ha még egyszer kezdeném az életem, biztos kertésznek mennék.

– De elsőként patkolókovácsnak tanultam. Szécsénybe jártam fél évet, de onnan elküldtek Pétervásárára, ám ott a második évben megszűnt a szakma az iskolában. Visszakerültem Szécsénybe, és jött oda egy tanfelügyelő, vagy ki, feltett egy térképet a táblára, és azt mondta nekünk: „*Na, fiatalurak, maguk innen el fognak menni Kehidakustányba*”. (Zala megyébe, Keszthelytől 20 km-re, Szécsénytől meg jó 300 km-re – a szerk.) Mi meg azt feleltük, hogy hát mi nem megyünk sehova, akkor itt hagyjuk az egészet. Ő pedig erre azt felelte, hogy „*Uraim, várjanak egy picit, mindjárt elmondom, miről van szó. Az ugyanolyan hely, mint ez, hegyes-dombos vidék, gyönyörű. És jó, ha tudják... négy lányosztály is lesz!*”. Mindjárt nem ellenkeztünk annyira! A Deák Ferenc kastélyban volt az iskola, gyönyörű hely volt, tényleg az... és volt vagy 60-70 lány! ☺ Olyan jól éreztük magunkat, hogy haza se akartunk jönni. Édesanyám már rám szólt, hogy néha hazajöhetnél, gyerek!

– Innen a kehidakustányi iskolából szabadultam föl, a szakmám pontos megnevezése „*szántóföldi növénytermesztő gépész*”. Én szeretem a természetet, szeretem a növényeket, a fákat, a földet, és akkor gondoltam, hogy legyen az. Így ki lehet menni a traktorra is, meg lehet bent lenni a műhelyben is, szerelni. Így kerültem a Tereskei TSZ szerelőműhelyébe. De én jobbára a kovácsműhelyben voltam, mert engem a mesterem nagyon szeretett. Én is nagyon szerettem a Csaboda Feri bácsit, ő rétsági volt. A TSZ műhelyében téli szerelések voltak. Ki volt adva mindenkinek, hogy hány traktort kell felújítani. Szétszedni csontra, és újra összerakni. Engem nagyon szeretett a Vida Pista, a Vida Tibinek a nagybácsija, ő meg az S 100-as lánctalpas traktorral járt. Mondta nekem, hogy: „*Janikám, ha szereljük-csináljuk, gyere el, mert te tankos voltál, vágod ez a részt!*”. Mondtam, hogy persze: „*levetköztettük*” a lánctalpast, új láncokat kapott, új feszítőkerekeket, ám ott a legkisebb kulcs is öt kiló, olyan nagy csavarok vannak benne. De megcsináltuk, szép lett, beindítottuk, örültünk neki, hogy szépen jár, és kijöttünk vele ide Berki fölé, mondta, hogy menjél vele, hadd halljam. Mentem vele egy kört, ő pedig azt mondta nekem: „*Te gyerek, ez úgy harap, hogy ihaj!*”. Mert a traktoros az olyan, hogy szereti a gépet.

– 1966 októberében, a 18. születésnapomon kaptam behívót a néphadseregbe, és percre pontosan 24 hónapot voltam katona. Harckocsizó voltam Rétságon, kiképző vezető. Nyolc hónap után hárman lekerültünk iskolaszázadhoz. A harckocsival löttünk éles lőszerrel is, ami eszméletlenül hangos, és a kilövésnek olyan ereje van, hogy hatvan centivel visszadobja a 36 tonnás harckocsit. Nyugtattam az újoncokat, mert nagyon féltek, de vigyázni kellett. Nekem is jobb volt, ha nem vert szét mindent az újonc harckocsivezető, mert nekünk a nevünkön volt a

harckocsi. Ott egy villáskulcs az 70-80.000 forint volt, úgy „*hátékázták*” az emberre, akkor! Úgyhogy kegyetlen volt. Ezért nekem volt jó, ha nem történt semmi baj. Szerettek engem az újoncok, mind oda akartak kerülni hozzám.

– Én a katonaság alatt Rétságáról 20 hónap alatt nem voltam otthon, csak egyszer. Egyetlen egyszer. Az egy olyan hely volt. Akinek harckocsija volt, az nem mehetett haza, mert riadónál azzal ki kellett állni. Egy gépkocsivezetőnek nem adhattam oda, mert neki nem olyan jogosítványa volt. Nekem három harckocsim volt: egy „M”-zárolt *, egy 55-ös, és egy T-34-es. Az a T-34-es volt nálam, amivel a Mindszentyt vitték Petényből Budapestre, az amerikai követségre. A Pálinkás* vezette, akit a forradalom után ki is végeztek.

Ezekről a mai fiatalok már nem tudnak mesélni. Mert akkor rossz volt, nagyon rossz. Amikor a mama otthon, Tereskén főzte a bablevest, fokhagymás rántással, éreztem Rétságra, olyan közel volt, de nem jöhettünk haza.

– 1971-ben nősültem, laktunk itt is, Berkiben, de aztán átköltöztünk édesanyámékhöz, Tereskére. Ott voltunk egy pár évig, de az asszony nem tudott Tereskén megmaradni. A berkiek olyanok, hogy ezek visszajönnek. Érdekes. De mind! Van valami vonzása, úgy nézem... ☺

1978-ban a Szaniszló ház eladó volt, kemény 80.000 forintért, és akkor azt megvettük, és azóta itt lakunk. Én szerettem itt, mert Szátok, Pusztaberki, a Tereskei TSZ-hez tartozott. Jártam ide szecskát vágni, ide, ahol most a polgármesteri hivatal van. Itt volt egy nagy istálló, itt hajtottam a szecskavágót a traktorral. Akkor itt nem állt épület, viszont volt egy nagyon nagy pince, egy boltíves, előtte meg az istálló. A feleségem nagypapája volt itt az őr, aki szakajtókat csinált. Mindig mutatta nekem, hogyan kell csinálni, de nem jegyeztem meg. Kár érte. Amikor készen volt, megfordította: „*Ugorj rá, gyerek!*”. Ugráltam rajta, de meg se mozdult, olyan fainul megcsinálhatta. Na, ő volt itt az őr. Itt lent meg volt a pajta, a dohánysimító, de fent, a kastélynál volt még vagy öt vagy hat ilyen hatalmas pajta, ahol a dohányt simították.

– A tereskei földet úgy 5-6 évvel ezelőtt vettem egy Devcsics nevű embertől, ő volt Nógrád megye első embere, mint pártitkár Tarjánban. Élet-halál ura volt, úgy nevezték, hogy „*Basa*”. Van a telken egy mezei nyulam, ami nagyon szereti a szőlőt, mert jó savanyú. De akkora, így ül... ekkora, ni! – *Mutat János bácsi úgy 80-90 centi magasat.* – Nem bántom! Az az egy nyúl van az egész Felső-erdőn! Van neki két hely, ahol ki tud menni, meg bejön. Amíg nem csinál nagy kárt, nem bántom, hadd legyen. Ott szaladgál szegény. Voltak nekem szarvasok is, bejártak. Na, azok letaroltak mindent. Még a tuja bokrokat is. Mintha a

téveszben lettek volna a karámban. De vettem két ultrahangos riasztót, azóta nem jönnek be.

– Dolgoztam én Pesten is, 1976-ban, Mátyásföldön, az Ikarusz gyárban, ott volt egy nagyon nagy balesetem. Rám tolatott a Volvó és a formásínre rányomta a lábam. Gyakorlatilag az egyik lábam megszűnt, csak az Achilles-ín tartotta. Az OTI Koltói Anna Baleseti Kórházba vittek, szerintem, ha vidéken történik, akkor ott le is vágják volna, meg sem próbálják megmenteni. Két évig tartó műtétsorozat és kezelés volt, amíg újra

lábra tudtam állni, de még most is fáj. Így jártam az erdőre, mert nem hagyom el magam: dolgozni kell, menni kell, csinálni kell. Amikor a szív műtét volt, azt kérdeztem elsőnek az orvostól: „Doktor úr, és tudok én még dolgozni?” – mire ő visszakérdezett: „Hát mit akar maga dolgozni?” – én pedig azt feleltem: „Ugyanúgy, mint eddig.”. És úgy csinálom, valóban, nem áll meg a világ. Amikor nyugdíjba mentem, kaptam olyan nyugdíjat...! 70.000 forintot. Mindegy. Nem élünk jól, de rosszul se. Ami hiányzik, azt megtermeljük magunknak.

Nagyon szépen köszönjük a beszélgetést János bácsinak!

Az újság szerkesztőiként úgy érezzük, hogy a beszélgetésben elhangzott szavak, kifejezések némelyikéhez nem árt némi magyarázatot fűznünk, ezeket a szavakat a szövegben *-gal jelöltük meg.

pallér* – Kőműves és ácsszakmában munkavezető, építésvezető.

„hátékázták”* – a „HTK” katonai kifejezés, un. „hiánytérítési kötelezettség”, ami a „rovanckor” (leltárkor) hiányzó tárgyak után a katona által fizetendő költség. Másik jelentése: indokolatlanul másra hárítani valamilyen költséget, feladatot.

„M”-zárolt * – a honvédségnél a mozgósítás vagy hadiállapot idejére készletezett anyagok. Használton kívül, bevetésre készen raktározva. Járműveknél ez

azt jelenti, hogy egy telephelyen álltak akár évtizedeken keresztül is, szinte eredeti gyári állapotban, lezsírozva.

„Pálinkás”* – Pálinkás Antal (született *Pallavicini Antal őrgrof*) 1956. október 30-án a rétsági harcokszó ezred Forradalmi Tanácsának elnöke lett. Ő vezette azt a menetszlopot, ami Mindszenty József bíborost a felsőpetényi Almássy-kastélyból (ahol az ÁVH házi őrizetben tartotta) Budapestre szállítsák. Ezért a tettéért, és a forradalomban betöltött szerepéért 1957. december 10-én kivégezték.

Szántó Tibor

Apróhirdetések

Pusztaberki Község Önkormányzata az alábbi ingatlanokat kínálja eladásra, érdeklődni a Hivatalban illetve a Polgármesternél a 06 (30) 860-5565 telefonszámon lehet. A telkekre építési kötelezettség van előírva, valamint elidegenítési és terhelési tilalom.

Vörösharaszti út, 174/4 hrsz. 995 m², kivett beépítetlen terület. (Építési telek)

Kossuth út, 176/25 hrsz. 1368 m², kivett beépítetlen terület, megkezdett építkezéssel, félig kész alappal.

Petőfi út, 56/1 hrsz., építési telek 1451 m²

A **Petőfi út 17. szám alatti ingatlan eladó**. 3 szoba, konyha, kamra, fürdő, fedett terasz. Kúttal, villannyal, víz – csatorna bekötéssel rendelkezik az ingatlan. A fűtés központi fatüzelésű kazánnal, radiátorokkal történik. Eladási ár: 7.000.000 Ft. Érdeklődni: 06 (20) 407-6008

Magántulajdonostól a **Petőfi úton eladó** egy 558 m², kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlan. Eladási ár: 2.000.000 Ft, Érdeklődni: 06 1 221 4271 telefonszámon lehet.

A **Rákóczi úton családi házas ingatlan** a hozzá tartozó földterülettel összesen: 3557 m² eladó. A házban 1 szoba, konyha, előszoba, fürdő, wc található. Víz, villany, kút van. Eladási ár: 4.500.000 Ft. Érdeklődni: 06 70 417-8841 telefonszámon lehet.

Ladányi Mihály emlékezete (1934–1986)

Ladányi Mihály – *Ars poetica*

- Ezek a tévedéseim - mondom,
és felmutatom erényeimet.
- Ezért aztán érdemes volt - mondom,
és felmutatom elégett életemet.
- Mindvégig gyönyörű volt! - lihegem,
hisz nem számolom, hányszor nem ettem.
- Ó, ezek az édes nők! - kiáltok fel,
s lehajtott fejjel távozom
mindegyik szerelemben.
- Mindenki megbecsült...- mosolygom,
no igen, hivatali előszobákban
ácsorogtam. Ki, ha én sem?
- De azért szerettek engem itt! - bizonygatom -
s idővel nekem is lesz
dísztemetésem!

Nem tudom, hogy volt-e Ladányi Mihály előtt hozzá hasonló szabad lelkű, szókimondó, nyughatatlan, csavargó, mindig új utat, új szépséget, de örökké az igazit, a lényegét, a valóság legmélyét kereső-kutató költő – de abban bizonyos vagyok, hogy ő volt az utolsó ilyen.

Ladányi Mihály – *Őt faggatom (részlet)*

*Születésem körül nem volt hiba.
Anyám szegény, ha volt mit ennie,
apám szegény, ha volt mit innia,
nem panaszkodtak senkire.*

Szerénység a szegények öröme.

Ladányi Mihály – *Interjú (versrészlet)*

- Mikor követte el az első hibát?
- Midőn Ladányi Mihálynak születtem,
pusztát választva szülőföldnek,
koronának akácfaágat,
kabátnak az üres zsebűt,
cipőnek a széttaposottat,
iránytűnek a nyárfát,
kutyának az esős szelet,
szeretőnek a magát-kelletőt,
célnek a messzi ködbe mállót –

Soha nem szerette a hatalom. Nem szerették, mert egyenesen szólt, harapva, nyers, zsigeri őszinteséggel. Nem szerették, mert annyira átütött minden szaván a valóság – amit a hatalom papírmáséfalak mögé akart rejteni. El is hallgattatták: 1966 és '67 között nem jelenik, nem jelenthet meg az országban Ladányi vers.

Talán mégis tudomásukra jutott az a 64'-ben készült költeménye, amit Ladányi Mihály Hruscsov távozására írt – természetesen csak az „asztalfióknak”, a vers tényleges megjelenése 1991-ben(!) történhetett meg.

Ladányi Mihály – Ő volt

*Ő volt a legnagyobb megint,
akit sok jámbor birka bámult,
s e birkák most azt bégetik
a híztellelkű idomárról:*

*ostort nem használt sohase,
lágyszava verte szét a nyáját.
S hogy néha nem volt széna se,
őt övezze ezért csodálat.*

*Az elhízott, álmos ürök
kolompolva rohannak körbe,
kétségbeesve bégetik:
hová lett a jóság nyakörve?*

*Sok éhes bárány nézi őket,
szívükben farkasdüh lapít,
mert – álmukban – már annyi éve
az ígért rétet legelik.*

Ladányi Mihály nyughatatlan volt, a női szépség, a szerelem, az erotika nagy rajongója – de senki nem tudta végleg lekötöni, és családapává, nyolctól-négyig dolgozó hivatalnokká tenni. Ment tovább, mert mennie kellett. Talán csak ő maga tudta, hogy rövid idő adatik neki a földön. És ez az idő kevés ahhoz, hogy egy lánglelkű költő hagyja, hogy izzó vére salakká, hamuvá hűljön.

Ladányi Mihály – Zsoltár I.

*Hogy sok ostorcsapásod csókjától behegedjen
Hogy nézzem, mint egét nézegeti a Föld
Hogy mint kertjét a gazda fehér testét bevessem –
Uramisten, adj még egy kis időt!*

*Lombjaid virágoznak, árkaid kizöldülnek
Beérik a gyümölcs a tél fagya előtt
Hogy engem is láthass napsugaras szívűnek –
Uramisten, adj még egy kis időt!*

Ladányi Mihály – Vándordal

*Szerelemből a szerelembe,
akárcsak jobb hazát keresve,
akárcsak kenyeret keresve,
szerelemből a szerelembe –*

*Megy az ember lefelé lassan,
mintha egy liliom-lugasban,
árván és fogat csikorgatva,
egyedülből a magányosba.*

Lelkének sebzettsége, törhetetlen, konok daca, és hite abban, hogy érdemes verset írnia, az vitte előre az életét. A megingathatatlan tudat, hogy érdemes a hangját hallatnia, mert amit ő mond, ahogy ő mondja – azt úgy nem tudja senki.

Élete végén Csemőre jut, a szőlőben vesz magának egy présházat. Szőlőt termeszt, verset ír, magányosan, nyomorogva. Esténként egy sárga gyerekkádban mosdik, amit kútvízzel tölt meg. Ekkorra már igazi páriává vált, kiforgatták mindenéből: vagyonából, négyszobás pesti lakásából, elszakították gyerekeitől, politikailag üldözték, hallgatásra ítélték, kítaszították.

Ladányi Mihály – Szélben

*A társaság el nem visel,
utcákon lődörgök köhögve.
Kutyák vizelnek lépteimre
és egy szomjas kocsmá nyel el.*

*Családom elszéledt a ködbe.
A sarki szél hátamba ver.
Ma már cserélnék bárkivel,
akinek még kemény az ökle.*

Ladányi Mihály – Hagyaték

*Anyám mondja: Házasodj meg, fiam,
az élet akkor élet, ha mások annak tartják,
a boltos akkor, ha pénzt adsz neki,
az asszony amikor hazatérsz hozzá,
az utca ha fáradtan vándorolsz,
a kocsmá mikor asztalra dűlsz,
a sírás ha hang nélkül fojtogat,
s a föld akkor, amikor belefekszel –
Ezek voltak anyám szavai*

Kínlódik, nyomorog, betegséggel küzd. És ott a csemői szőlőben, abban a régi présházban... elszámol mindennel.

Majd meghal egyedül, mindenkitől elhagyatottan.

Nem tudom biztosan, de talán az utolsó óráiban is konok dac redőzte homlokát, hogy az igazat szőjje versbe, és ne engedjen az álságos, az álszent, a könnyed csábításnak. Szemeiben a régi keserűség csillant meg, hogy ez a világ rideg, hazug és talmi – és szemöldökét felhúzza ötlött fel benne a kérdés, hogy ki fogja a valóságot rímbe szedni, ha ő már nem lesz?

De hiszem, hogy meg is békélt: nem volt ott akkor más, abban a szőlőben és abban a présházban, csak ő... és Isten. S ki tudja, mire jutottak akkor és ott, ők ketten.

Ladányi Mihály – Élhettem volna gyönyörűen

*Élhettem volna gyönyörűen,
megvolt a képességem rá,
hogy derűs legyen az estém és
egyetlen óráim teltén se zokogjak.
Most hurkot dobnak rám az éjszakák,
vérereim torkomra csavarodnak.*

*Ha keserű vagyok, ki keserít?
Élem az életemet,
kenyér és szerető mindig kerül,
bor se hiányzik poharamból.
Nem vagyok elhagyottabb, mint az izzadtan hadonászók,
a bádogtenyerűek,
a nyirkos szalmazsákon alvók.
Ha csavargók az országutakon
és egy falusi kocsmában
rákönyökölök a pultra,
nem írják elő törvények, hogy
ottmaradjak-e végleg,
vagy virradatkor
nekivágják az országútnak újra.*

*Élhettem volna gyönyörűen,
de a madarak tenyeremben költik ki fiókáikat,
s az utakat
valaki lábamhoz kötözte.
Élhettem volna gyönyörűen,
de most a házak énbennem épülnek
és dübörögve énbennem dőlnek össze.
Valaminek az eszköze vagyok,
mindig magamon érzek egy égő, nagy szemet,
s hányódom erre-arra, pedig
élhettem volna gyönyörűen.*

Szántó Tibor

Tisztelt Olvasó!

Örömmre szolgál, mindjárt a második lapszámunkban arról beszámolni, hogy a visszajelzések alapján nagyon sokan örültek a mi kis újságunknak. (Többen már várták a következő megjelenést. Ennek igazán örülök.) Ezt példázza az is, hogy a lentebb írt cikk egyik lakosunk „tollából származik”, akit ha meg engedik és remélem ő sem bánja bemutatom.

Veress József Úr filmkritikus, filmtörténész, több könyv és cikk írója. Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy a 2020-ban megjelent „Könyvbe bújt filmek” című művének dedikált példányát kaptam

tőle, úgy hiszem, hogy ennek a könyvnek az ajánló része teljes egészében bemutatja az ő munkásságát nekünk. Kelecsényi László így ír róla: *”Veress József filmtörténész a magyar filmtudomány megbecsült alakja. Hosszú filmes tárgyú munkásság áll mögötte. Tanárként, szervezőként, ismeretterjesztőként és szerzőként – minden szakmai területen – a mozgóképek kultúráját népszerűsítette. A filmről szóló idézetek alapos gyűjteménye kuriózumnak számít, ilyesféle összeállítást még senki sem tett le az asztalra.”*

EGY FALU DICSÉRETE

Húsz évvel ezelőtt jártunk először itt. Az azóta elköltözött Horváthék hívtak meg (szemben laktak a ma már sajnos bezárt bolttal), a gyerekeink ugyanis együtt jártak iskolába. Dóra lányunk éppen asztmával betegeskedett, arról beszélgettünk, valahol a Mátrában veszünk egy kis házat, mire vendéglátóink azt ajánlották: ne utazzunk olyan messzire, Pusztaberki ugyan nem a Mátrában van, de itt is jó a levegő, kedvesek az emberek, és éppen hallottak egy eladó házról, ahol nagy a kert, nézzük meg. Én idegenkedtem, feleségemnek azonban megtetszett az épület és a környék, engem is rábeszéltek a vásárra. Ripsz-ropsz lebonyolítottuk az üzletet és Árpás Károly polgármester közvetítésével kifizettük a vételárat. A házat átalakítottuk, mielőtt birtokba vettük. Azóta a Kossuth Lajos utcai 39. szám alatti ingatlan az életünk részévé vált. Nem kis mértékben szomszédunk, Vida Tibor állandó segítségének köszönhetően.

Kutakodó ember lévén, elolvastam a hozzáférhető dokumentumokat a község múltjáról, az elmúlt századok és a közelmúlt településéről. Megvallom, nekem a falu neve is elnyerte tetszésemet. Pusztaberki (mi csak Pusztának hívjuk): szinte muzsikál a szó. Kellemesen hangzik a fülnek. Mikor "berendezkedtünk", szívélyes és önzetlen ismerősökre találtunk, akkoriban, az új század elején, még pezsgett az élet a kocsmában, működött a könyvtár, Dóra egy alkalommal osztálytársait is meghívta itteni táborozásra. Baráti csevejre sokakkal összejöttünk, például Rambod Lefti iráni filmrendezővel (ő sem él már itt) és szívesen invitáltuk hétvégi piknikre a mi régebbi társaságunk tagjait, akik sűrűn meglátogattak bennünket. Még külföldi vendégünk is akadt. Ilyenkor dicsekedtünk a falunkkal. A hírekben ugyan nem szerepelünk - mondtuk -, legfeljebb csak különleges alkalmakkor, ilyen volt később az emlékezetes tűzeset vagy a mostani járvány, ezért azonban kárpótol az a csönd és harmónia, mely az itteni ájerből árad. Különben Pusztaberkinek a modern korban is volt híressége, nem is akármilyen. Itt telepedett le élete vége felé Iharos Sándor, a nemzetközi hírű futóbajnok. 1955-ben ő volt a világ legjobb sportolója. Közép- és hosszútávfutásban legendás csúcstartó. Erről jut eszembe: nem kellene az emlékét valamilyen formában, legalább egy szerény táblával megörökíteni?

Száz egynéhány lakos is képezhet kiváló közösséget. Ezt bizonyítják az ünnepi összejövetelek (március 15, augusztus 20, október 23), melyek egy részén mi is részt vettünk. A megyeszerte híres tűzijáték-parádék és alkalmi vásárok, meg burleszkyszerű focimeccsek (a környékről is összesereglettek miatta) - s leginkább a szellemiség: a kölcsönös segítőkészség, a tenni akarás, a környezet szépítésének folyton érzékelhető szándéka.

Mi otthon vagyunk Pusztaberkiben. Immár több nemzedéknyi képviselővel. Nem azt kívánjuk a falunak, amit születésnapokon szoktak a kicsiknek, hogy nagyra nőjön, Isten őrizzen, ennek nincs is realitása és esélye, annak azonban igen, hogy a település megmaradjon és gyarapodjon mindannyiunk örömére.

Veress József

Kedves Veress József Úr!

Köszönjük írásának minden sorát. Biztosíthatom, hogy én és még sokan a településen azon dolgozunk és munkálkodunk, hogy ahogy írta a „településünk megmaradjon és gyarapodjon mindannyiunk örömére”.

Tisztelettel:

Kurisné Nagy Bernadett Erzsébet – polgármester

Hogyan készülünk a nyárra?

Az elmúlt hónapok nehézségei mindenkit érintettek. A pusztaberki újság első számának megjelenése után közvetlenül olyan események, váratlan fordulatok történtek a világban, melyek hatással voltak a Föld minden lakosára. Nem részletezném...

Rugalmasságot kívánt tőlünk a helyzet, megváltozott a napi rutinunk is. Hogyan hat ez a nyári hónapokra, illetve hogyan tudunk biztonságosan nyitni embertársaink felé és a világra?

Igen nagy magunkba nézésre kényszerített a 60 napig tartó kényszerpihenő. Mindenkit rádöbentett, felismerhettük félelmeinket, belső utazásra indított.

Végre, sokaknak teljesült a kívánsága: bárcsak maradhatnék itthon, s ne kelljen menni, dolgozni.

Maradt idő arra az otthoni munka mellett, hogy elmaradt dolgainkat befejezhessük. Dolgunk végeztével előfordulhatott, hogy talán unatkoztunk, s már nem foglalt le semmi vagy legalábbis csak rövid ideig. Azután kezdődött egy új nap, s máris egy új szokást alakítottunk ki... mit csináljak, unatkozom?!

Ilyenkor tévét nézek, sütök valamit, bújom a netet... a csapból is ez folyt... mit csinálj, és mit ne csinálj, korlátozva érezhettük magunkat.

Ennek következtében több változást is észlelhettünk magunkon, s nem csak a testünkön a gondolkodásunkban is. A rendszeres tv-t nézők s a netezők körében elindulhatott egy félelem és/vagy egy kritikus hozzáállás a kialakult helyzethez, annak megoldásával, kezelésével kapcsolatban. S talán felszedhettünk néhány kg túlsúlyt is.

Szabadság, itt a nyár vágyunk a pihenésre, kinek hogy tetszik - aktívan, passzívan. Megjegyezném, hogy Pusztaberkiibe pihenni jönnek az emberek, hisz az itt élők biztonságban és nyugalomban érezhetik magukat. A napi munkából hazajövet, mikor ráfordulunk a bevezető útra, elfog az itthon vagyok érzése, nyugalom kerít hatalmába.

S ennek ellenére mégis szeretnénk más embereket megismerni, élményeket szerezni a családukkal, mely feltölt egy újabb időszakra.

De vajon, hogyan sikerülhet nyitni a világra, más emberekre egy új szemléletből kiindulva?

A megváltozott belsónkkal, hozzáállásunkkal... a felismeréseinkkel. Hisz ráébredhettünk néhány igen fontos dologra az életünkkel kapcsolatban.

Felértékelődhetek, illetve fontosságukat veszthették az eddig elbagatelizált, esetleg megszokott vagy éppen elengedhetetlennek hitt szokások, hozzáállás az életünk egyes területeihez pl. pedagógus, óvoda vagy akár egy bevásárlás.

Kirakott az élet egy stop táblát elénk. Pontosan azt szeretne volna elérni, hogy igenis nézzünk szembe azokkal a tényekkel, ne dugjuk homokba a fejünket.

Vizsgáljuk meg magunkat, nézzünk befelé, milyen emberek is vagyunk, hogyan éljük az életünket s kívül. Tudjuk-e értékelni; szeretjük-e még; milyen a kapcsolatunk a más emberekkel, vannak-e barátaink, akikre lehet számítani. Ismerjük-e a gyerekeinket, a szokásaikat, vágyaikat, félelmeiket?

Kikkel vesszük körül magunkat s kinek a segítségére szorulunk, vagy akár, kiknek tudunk mi magunk is segíteni, egyáltalán hogyan integrálódtunk a mókuserék időszakára alatt?

Mi a feladatunk mostantól?

Egyet leszögezhetünk: az elmúlt pár hónapban transzformáló hatás alatt voltunk/vagyunk. Mentálisan, lelkileg, akár anyagilag is megviselt a kialakult helyzet. Időseket, fiatalokat, gyerekeket, egyszerűen minden gondolkodó embert. Már semmi sem lesz olyan, mint annak előtte, s ezt nem kellene negatív értelemben felfogni. Egy biztos, az élet örök körforgásban van, s mindig minden változik, változhat.

Azoknak az embereknek, akiknek nem okozott nagy felfordulást az életében a kialakult helyzet, valószínűleg önmagukkal barátságban vannak, ismerik magukat, s kellő rugalmasságot alkalmazva igazodtak a helyzethez. A többieknek, akiktől megújulást, arculatváltást, kényszercelekvést kívánt, mi számukra igen nehézkesen indult, sőt ellenállást váltott ki, nekik dolguk van önmagukkal.

Nekik feladatuk befelé tekinteni, célt kitűzni, s elindulni először befelé és lefelé. Ez munka, akárhogy is forgatjuk a szavakat. Ez a legnehezebb, önmagunkkal szembenézni és a legfontosabb megérteni. Lehet másokat okolni a sikertelenségünkért, de ez egy önkorlátozó gondolkodás. Lépj túl magadon, a komfortzónádon, higgy magadban és sikerülni fog!!!

Most rendhagyó módon szeretnék az Olvasóknak átadni egy üzenetet, s egyben játékra is hívom a kutató szellemű fiatalokat, a helyi lakosokat, a hétvégi látogatókat, egyszóval mindenkit és bárkit aki játékos kedvű!

Élt a faluban egy néni, a keresztnevére lennék kíváncsi. A néninek volt egy nagyon jó képessége, nem csak a faluban vált híressé veleszületett tudománya. A hozzáforduló embereknek segített eligazodni az élet labirintusában, tanácsaival. Sokan keresték fel, s a vele eltöltött minőségi idő, az ott elhangzottak, megelőztek, illetve segítették nehéz helyzetüket megérteni. Egy ősi eszközt használt ehhez a képességéhez, mely már mára nagyon elterjedt. KI Ő?

Válaszokat a Pusztaberki facebook [oldal](#) üzenetében várjuk, illetve a helyi könyvtárban lesz kihelyezve egy doboz, amibe a válaszadó nevét és a megadott helyes választ várjuk.

Nos, az Ő egyik eszközét hívtam segítségül, üzenetem átadásához a nyári hónapokra kérdezve.

Június

Június 1-7 napokra

Már önmagában is nagy jelentőséggel bír az a tény, hogy telihold lesz 5-én. Kissé feszülté válhatunk, nehezebben indulnak be dolgaink. Megjelenik az érzékenységünk, a nőiségünk, a férfiaknál a női oldal. Romantikussá válhatunk és vágyjuk a másikat. Ne felejtjük el, hogy olyan égi hatások lesznek június 5-én, amik nagyban hozzájárulnak egy fél éves ciklus lezárásához. Kérlek szépen, emlékezz vissza, mik történtek és abban hogyan érezted magad karácsony környékén, konkrétan december 26-tól kiindulva. Milyen gondolatok fordultak meg Benned, mikkel foglalkoztál, mik gyötörtek? Milyen irányba indultál akkor? Arra van most lehetőséged, hogy újra gondold és befejezd, lezárd, röviden, nagyon röviden, és végleg. Lehet, hogy felkavaró lesz

ez a hétvége. Legyél erős és ragadd meg a lehetőséget. Sorsfordító hatások a szó szoros értelmében. Kinek ilyen, kinek olyan, de a lényeg az: lezárul és valami új veszi kezdetét!!

Június 8-14 napokra

Ne csüggedj - ha most még nem is látod a végét a folyamatnak - már szerencsés vagy. A hét első 2-3 napja jól indul. Ne a csodát várd, tegyél valamit! Gazdagítsd a lelked, etesd, hallgasd meg kedvenc zenéidet, főzz finom ételeket, tervezz, gyarapodj lelkileg. Olvass! A lényeg, hogy gondozd a lelked és a tested is. A hét középső harmadában váratlan fordulat, esetleg rossz hír, rövid lefolyású betegség érkezhetsz. Tarts ki, minden eszközöd adott a megoldáshoz. Az ember akkor tudja megőrizni a stabilitását, ha meg van hozzá a kellő mértékű rugalmassága. Ne légy kötött, igazodj és állj neki! Lazán fog

menni, csak az első sokk ami érezhetően megviselhet! Ébredj fel, a gondozott lelkeddel rugalmassá váltsd, minden úgy jó, ahogy van! Hétvégére rendbe jössz, és a helyzet is megoldódik.

Június 15-21 napokra

Anyagilag is jól vagy. Stabillá váltunk, visszarendeződünk. Nyiss a világra, gondosan ügyelj az egyéniséged megőrzésére. Jobb, ha megfogadjuk az idősebb, bölcsőbb ember tanácsait. Nyár van, lehet jönni-menni. Azért legyünk óvatosak, tartsunk távolságot embertársainktól (nem csak a vírus miatt). Hitünkben bízva, annak mértékétől függve jönnek az új fordulatok. Tehát, ha félsz valamitől az megjelenhet, ha hiszel valamiben, ami a tiéd, teszed a dolgod akkor annak is meg lesz az eredménye. Higgy és bízz magadban, a dolgaiddban, a cselekedeteidben, az érzéseidben.

Június 22-30 napokra

Az előző heti fordulatok már dolgoznak. Hidd el, hogy minden érted van. Még hogyha nehéznek is érzed. Figyelj oda, és nézz körül, hogy mi történik veled és körülötted. Van, ami befejeződött, és még tartanak az utolsó simítások/elsimítások. Azt még fejezd be, aláírások szükségesek. Szerződéses érhetnek véget, jogi eljárások indulhatnak az érdekedben! Hozzák a jó hírt a csillagok. A júniusi újhold, ami előző hét vasárnapján volt, elindította a nyári napfordulót. Mostantól szabadulunk fel igazán. Életmód változtatásra hív. Egyél sok zöldséget, gyümölcsöt! Gyerünk, ébreszd fel a szíved és indulj a nyárnak! Érzéseidet kövesd, lesz, akinek belső munkája van még.

JúliusJúlius 1-12 napokra

Akik még mindig ellenállnak sorsuknak, nehézségeket élhetnek meg. Minden eszköz adott a helyzet megoldásához, kezdedben vannak, használd őket! Engedj, ahol feszülés van! Változékony lesz az első hét érzésekben, cselekedetekben, ismét korlátozásokat élhetünk meg, ami kívülről érkezik. Már említettem, hogy a rugalmasság csak akkor megengedhető, ha rendben vagy önmagaddal. Nagy amplitúdóval kilengéseket élhetünk meg. Törekedjünk arra, hogy megőrizzük az egyensúlyunkat. Otthoni elfoglaltságot tervezz, utazásra nem alkalmas ez az időszak. Változékony, és szélsőséges az időjárás is a nyári hónapokhoz képest

Július 13-19 napokra

Ha tehetjük, még maradjunk az otthonunkban. Sajnos, ez a hét sem alkalmas még nagyobb, hosszabb utazásra. Rövidebb, egy napos kiruccanásokat megejthetünk, de tartsuk be az óvintézkedéseket! Az időjárás végletekbe mehet. Túl sok és túl kevés érzések merülhetnek fel bennünk. Ne csak szubjektíven közelítsünk meg az eseményeket, amik történnek a nagyvilágban! Felelős döntéseket hozunk, nézzünk hosszabban a kérdésekre, amik felmerülnek bennünk. A megoldási lehetőségeket vegyük sorba. Hallgassunk a megérzéseinkre!

Július 20-26 napokra

Július 3. hete már alkalmasnak mutatkozik az utazásra, nyaralásra. Gyönyörű idő lehet, meleg, nyári napok érkehetnek. Lehetőségek mutatkoznak, ajánlatokat kaphatunk. Gondolkozzunk el azokon, amik foglalkoztatnak, érdemes. Sikeres megoldások születhetnek. A vállalkozások beindulhatnak, ha nem élsz egy lehetőséggel, akkor a hétvégére megbánhatod. Vizsgáld meg közelebbről és minden oldalról, lehet, hogy pont szerencséd lesz, ha nem lépsz. Kétirányú a dolog, rajtad áll, hogy túl lépsz-e önmagadon, vagy mész a megszokott, biztos úton tovább. Rizikó nélkül nincs siker. Valamit adnod kell cserébe, sajnos nincs ingyen semmi. Időt, vagy pénzt, vagy az egészséget kell feláldozni. Légy körültekintő!

Július 27-31 napokra

Most élvezhetjük a szabadságunkat. Minden megengedett, amire vágysz. Vedd a kezdedbe az irányítást, és a nem

tervezett dolgok is sikeresen alakulhatnak. Mi az, amire vágysz, ami csak most teljesíthető, érhető el? Vizualizáld a következő képet: napernyő, víz, hús ital, meleg nap, csillagos, hús, jóleső éjszaka. Játék, nevetés, szórakozás, barátok, autókázás, család, gyerekek, bogrács, finom, friss könnyű ételek, saláta, gyümölcs, ábrándozás, zene, szerelem, kirándulás, horgászat. Milyen érzés? Na, pont erre alkalmas július utolsó hete. Csináld!

AugusztusAugusztus 1-9 napokra

Döntés elé kényszerülhetünk, válaszúthoz érkezhetünk. Fontos, hogy mi zajlik benned ezzel a kérdéssel kapcsolatban? Elkényelmesedtél, esetleg félsz valamitől? Megint ott tartunk, hogy valami elhatalmasodhat bennünk. Újragondolás szükséges. Sajnos, a 2020. év erről fog szólni és eddig is erről szólt. Folytonos megújulás, önmagunk keresése, megismerése a feladat. Megkaphatjuk az élettől a lehetőséget a választásra. A fejlődés akkor indul el, ha túllépünk a korlátainkon akár a gátló, régi, berögzült válaszreakcióinkat kell felülvizsgálni. Ugyan miért reagálunk le ugyanúgy bizonyos helyzeteket? Miért ragaszkodunk néhány rossz, szokásunkhoz? S ugyan ki mondja meg azt, hogy mi a jó vagy rossz? Ezt a kérdéskört

kell jobban, mélyebben feltárni önmagunkban. Amennyiben nem tesszük meg, jöhetnek a kényszerhelyzetek, mely átalakításra, hozzáállásunk formálására ösztönözhetnek. Az első hétvégén eshet az eső. Szépen indul, csak a hétvége lehet változékony? Teliholdhatások érvényesek, az arra érzékenyek figyeljenek oda, készüljenek fel!

Augusztus 10-16 napokra

Ha elvégeztük a munkát az elmúlt héten, akkor is, ha nem végeztük el, nyugodtnak mondható ez a hét. Nyilván, ha kimenekülünk egy helyzetből, vagy éppen túlélésre játszunk, előbb-utóbb akkor is utolérhet. A 2. héten szuper minden, mehetünk, nyaralhatunk, családi programokat szervezhetünk. Hétvégén meglepetés érhet minket, ami nagyon jó érzéssel tölt el. Ki ne

szeretné a meglepetést? Van, aki nem szereti, de ez most mindenki számára pozitív töltetű lesz. Jó idő várható.

Augusztus 17-23 napokra

Minden úgy jó, ahogy van. 19-én, szerdán Újhold, lehet egy kis varázslatot vinni a hétköznapokba. Jönnek a Perszeidák is (hullócsillagok az égen) kell ennél szebb látvány egy nyárázó éjszakára? Romantikus lelkeknek kötelező program. Szép időnek ígérkezik, bár az éjszakák már hűvösebbek lehetnek. Kívánj és merj túllépni a komfortzónádon, adott a lehetőség irányváltásra! Minden eszköz megvan hozzá. A legeslegjobb érzés a világon, ha ismered önmagad, használod a képességeidet, és teremtesz vele magadnak. Ne vidd túlzásba a bulikat, könnyen az orvosnál köthetsz ki! Egészséges keretek

között, egy nagyon szép hét elé nézhetünk.

Augusztus 24-31

Most már visszarendeződünk. A határidőkre és a biztonságra kell figyelni. Lezárult egy aktív nyár. Ha visszaolvassátok, láthatjátok, hogy 1-2 hét volt a nyárból, ami azt adhatja, amit kívántunk magunknak. Nem volt egy kifejezetten kikapcsolódós, inkább munkás nyárnak mondanám. De tudjátok mit, nem az évszak a lényeg, a nyár érzése lehet a lelkünkben, a gondolatainkban, a tetteinkben. Ne legyetek szomorúak emiatt, igazi eseményekben teli őszi és telünk lehet. Javaslom, hogy tartalékoljatok ahogy tudtok, pénzt, energiát, jó kedvet és főleg pozitivitást. Szűrjétek le a tanulságot, mire akar még tanítani minket ez az év?

Mariann

TÁJÉKOZTATÁS

Zöldhulladék gyűjtése április 1. és november 30. közötti időszakban **gyűjtőponton** történik: Szelektív szigetek, Ady E. u. és a Szent István u. Minden hónap 4. szerdáján történik az elszállítás, zsák a hivatalban vásárolható.

Kommunális hulladékszállítási időpontok:

június 2. kedd	kommunális
június 9. kedd	kommunális
június 16. kedd	kommunális, szelektív
június 23. kedd	kommunális
június 30. kedd	kommunális
augusztus 4. kedd	kommunális
augusztus 11. kedd	kommunális, szelektív
augusztus 18. kedd	kommunális
augusztus 25. kedd	kommunális

július 7. kedd	kommunális
július 14. kedd	kommunális, szelektív
július 21. kedd	kommunális
július 28. kedd	kommunális

Lomtalanítás: A Zöld Híd B.I.G.G. Nonprofit Kft. 2020-ban folytatja a **házhoz menő rendszerű lomtalanítást**.

Igények leadása : 2020. augusztus 24. – október 2.

Lomtalanítás várható időpontja: 2020. szeptember 7. – október 17.

Igénybejelentő a Hivatalban átvehető.

Kullancsok a kertünkben

„Jön a tavasz, jönnek a kullancsok!” – kezdték tíz évvel ezelőtt a figyelmeztetést az újságok. Mára ennél sajnos jóval előrehaladottabb a helyzet. Az enyhe telek miatt nem csak, hogy nem pusztul ki az abban évben „regnáló” kullancs populáció, hanem téli hónapokban is aktív marad. Csupán annak köszönhető, hogy novembertől-februárig jóval kevesebb a kullancs csípés, mivel mi magunk ebben az időszakban nem tartózkodunk (annyit) a kertben.

Mit tegyünk, ha kullancs kerül a bőrünkre? Legfontosabb, hogy minél hamarabb távolítsuk el! Ha kiránduláson vagyunk, ne várjunk a kiszedéssel, amíg hazaérünk, a lehető leggyorsabban ki kell venni a bőrünkéből! A potrohát ne nyomjuk meg, ne kenegessük olajjal, krémekkel, hogy „magától kiforduljon”. Használjunk csipeszt (speciális, patikában kapható kullancskiszedő csipeszt, vagy akár szemöldökcsipeszt), vagy a hegyes, hosszú körömmel fogjuk meg a bőrünkhöz legközelebb. Ha a „feje” beszakad, nem baj (az különben sem a „feje”, hanem csak az állkapcsa), mert kis idő múlva, kis bőrpírt okozva, mint bármely idegen test, kilökődik a bőrből. **(Forrás: Heim Pál Kórház)**

Hogyan védekezzünk a kullancs ellen? Zárt ruházattal, kullancsriasztó krémekkel és permetekkel. Illetve gyakori bőrfelület ellenőrzéssel, amire valamelyik családtagunkat is megkérhetjük, különös tekintettel a teshajlatokra. A kertünkben igyekezzünk rendszeresen nyírni a fűvet, a bokrokat és az aljnövényzetet, gyakran szedjük össze az avart, így a kullancsok számára kevésbé lesz vonzó megtelepedni. Magyarországon jelenleg nincs kullancsirtásra engedélyezett vegyszer. **(Forrás: Országos Epidemiológiai Központ)**

A legsúlyosabb betegségek, amit a kullancsok terjesztenek az a vírusos agyvelő- és agyhártyagyulladás (kullancs-encephalitis), és a Lyme-kór.

A vírusos agyvelő- és agyhártyagyulladás (kullancs-encephalitis) ellen létezik védőoltás: a védetség kialakításához egy három oltásból álló kombináció szükséges. A második oltást 1-3 hónappal később, a harmadikat 9-12 hónappal később kell beadni – de

amennyiben gyors védelemre van szükség, a 2. oltást az első után 14 nappal be lehet adni. Az oltások árai (darabonként) felnőtteknek 7.950 Ft, gyerekeknek 7.350 Ft. **(Forrás: Nemzetközi Oltóközpont, Budapest, Váci út 70.)**

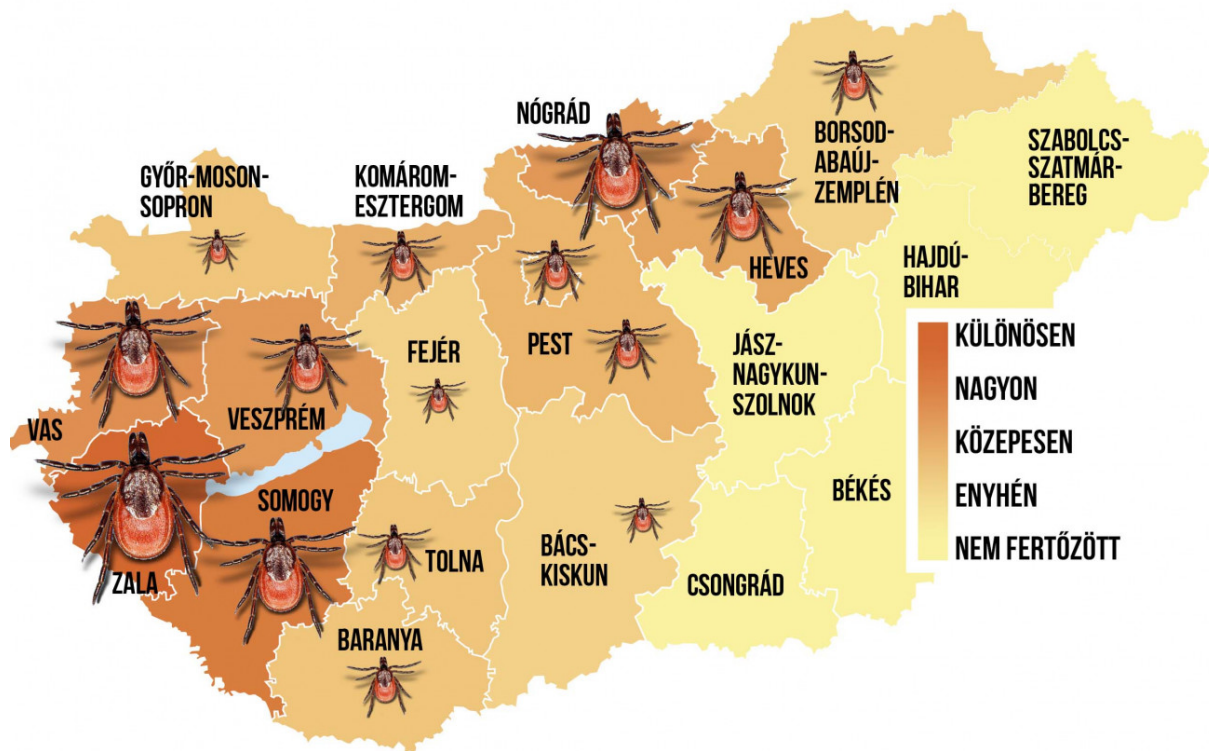
A vírusos agyvelő- és agyhártyagyulladás tünetei: 7-14 napos lappangási idő után légúti tünetek, láz, fejfájás, hányás, végtagfájdalmak, legrosszabb esetben eszméletlenség, vagy bénulás is léphet fel.

A Lyme-kór ellen nincs védőoltás, de szerencsére időben felfedezve, megfelelő ideig szedett antibiotikummal gyógyítható.

A Lyme-kór tünetei: piros, gyűrű alakú folt a csípés körül. Ez akár egy idő múlva el is múlhat, de közben a kórokozó ott van a szervezetben – más esetben a csípés körüli pirosság terjedni és növekedni kezd. Kezdetben semmiféle tünettel, még viszketéssel sem jár, ám amennyiben elhanyagoljuk (későn vesszük észre, vagy nem veszünk róla tudomást) egyre súlyosabb tüneteket fog okozni. (Izületi gyulladás, szívritmus-zavar, szívizomgyulladás.)

Magyarország tekintetében mi, itt Nógrád megyében, erősen fertőzött területnek számítunk. 2018-ban 183 darab Lyme-kóros fertőzést regisztráltak, és 2 darab kullancs-encephalitist. **(Forrás: Tájékoztató Nógrád Megye Közgyűlése számára, „Nógrád megye egészségügyi helyzetéről” 2019. szeptember, Készítette: Feketéné Dr. Zeke Ildikó megyei tisztifőorvos)**

Hazai felmérések alapján a kullancs-encephalitist a kullancsok 0,05%-a hordozza, míg a Lyme-kór esetében a kifejlett kullancsok 20%-ában mutatható ki a kórokozó. **(Forrás: Országos Epidemiológiai Központ)**

Most pedig rátérnék személyes érintettségemre: a tavalyi évben itt, a Pusztaberkai udvarunkban, két alkalommal jött belém kullancs. Mivel ilyesmi előfordult velem már korábban is, különösebben nem estem kétségbe: kiszedtem a kis vérszívókat, és el is felejtettem a dolgot. A második eset valamikor november közepén történt, amit sajnos, csak később vettem észre, mivel a kullancs nem szívta meg magát „borsószem nagyságúra”, hanem meglehetősen kicsi maradt, így egy ideig azt hittem, hogy csupán szemölcs nőtt a bőrömmön. Eltávolítása után két héttel vörös folt jelent meg a csípés körül, és bár semmiféle fájdalmat, viszketést, semmilyen kellemetlen tünetet

nem éreztem, a feleségem erős ráhatására orvoshoz fordultam – aki azonnal beutalt a balassagyarmati kórház infektológiájára.

A fertőző osztályon Dr. Rózsa György főorvos úr vizsgált meg, és a tüneteimet látva késlekedés nélkül előírta számomra a Lyme-kór protokollt, és három héten keresztül napi három szem antibiotikumot kellett szednem. Az antibiotikum-kúra nem okozott számomra semmiféle káros mellékhatást, igaz bélflóra-helyreállítót is kellett hozzá szednem minden nap.

Szerencsésen megúsztam (köszönhetően Feleségem határozottságának, és a Főorvos Úr kezelésének), és bár korábban sokkal „lezserebben” vettem volna a dolgot, most már azt mondom, nem érdemes ezzel könnyelműsködni. Kicsi a kullancs, de nagy bajt tud okozni. Vigyázzunk magunkra!

Szántó Tibor

LAPZÁRTA UTÁNI HÍR!!!

Pusztaberkai Község Önkormányzata a TOP-4.1.1-16-NG1-2019-00009 azonosítószámú projekt keretében **Orvosi rendelő felújítása Pusztaberkiben** elnevezésű pályázaton pozitív elbírálásban részesült! A fenti számú felhíváshoz tartozó nyertes támogatási szerződés aláírásának ügyintézése a Magyar Államkincstárral elkezdődött.

Kurisné Nagy Bernadett Erzsébet - polgármester

Egy pár receptet kaptunk a Szász családtól, köszönjük szépen! Mindenkit buzdítok, hogy próbálják ki, egyik finomabb, mint a másik!

Erdélyi ízek

1. Zakuszká

Erdélyben közkedvelt zöldségkrém.

Kenyérrre, piritósra kenve szokták fogyasztani.

Hozzávalók:

- 5 kg padlizsán
- 2 kg piritaminpaprika vagy más, húsos pirosra érett paprika
- 1 kg hagyma
- 1 liter paradicsomlé
- 1 liter olaj
- só, bors, babérlevél, cukor

A padlizsánt grillen, tárcsán vagy sütőben megsütjük, a héját leszedjük, majd ledaráljuk, lehetőleg rozsdamentes acélból készült húsdarálón.

A paprikát megmossuk, kicsumázzuk, majd ezt is ledaráljuk.

Az apróra vágott vagy ledarált hagymát az olaj felén megdinszteljük. Hozzáadjuk a ledarált paprikát és addig sütjük, amíg megpuhul.

Ekkor hozzáadjuk a padlizsánt és a paradicsomlevet, valamint a maradék olajat, sóval, borssal, babérlevéllel és kevés cukorral ízlés szerint ízesítjük. Gyakori kavargatás mellett addig főzzük, amíg jól besűrűsödik. A zakuszkát lehet dúsítani előfőzött, ledarált fejtett babbal vagy/és olajban lesütött és ledarált gombával. Lehet még fokozni az ízesítést erős paprikával, fokhagymával. Forrón üvegekbe rakjuk, lezárjuk, dunsztoljuk.

2. Halikra krém

Friss vagy fagyasztott ikrából készül. Az ikrát megmossuk, a hártáját leszedjük, sót hintünk rá és gőz fölött vagy kevés olajon addig pároljuk, amíg rózsaszínű lesz. Hagymát reszelünk bele, olajat adagolva hozzá kikavarjuk, mint a majonézt. Sóval, borssal, citromlével ízesítjük, de akár majonézt is keverhetünk bele. Előételként kenyérrre, piritósra kenve fogyasztható.

3. Káposztasaláta

A friss káposztát legyaluljuk, besózzuk és néhány órát állni hagyjuk, míg megereszkeedik és levet ereszt. Apróra vágott zöld kaptot, borsot, almaecetet és esetleg kevés olajat adunk hozzá. Ha nem ereszt elég levet, kevés vízzel pótoljuk.

4. Sült paprika

Egy különleges, Erdélyben igen kedvelt savanyúság. A szép, sima húsos értett paprikákat a tűzhely letakart lángján megsütjük úgy, hogy mindenhol megpiruljanak (2-3 darab paprika személyenként). A megsült paprikákra sót hintünk és hagyjuk kihűlni, majd a héjukat lehúzzuk, hideg vízzel leöblítjük, és egy tálba tesszük. Levet készítünk vízből, ízlés szerint sóval, cukorral és ecettel ízesítve, amit a paprikákra töltünk, majd kevés olajat csepegtetünk a tetejére.

Szász Piroska és Szász Ferenc

Kobayasi Alayos főáltos és aldoktor megmondta, hogy köpjünk át a vállunk fölött, és csapkodjuk meg a hátunkat vizes redőnyhúzó gurtinival. És akkor elkerül az ebola. De ott van a guru Ali-ben Kuráre de Humánium videója is, aki elmondta, hogy nyalogassuk minden nap a végédeszkát.

– Hogy... *micsodaaa?!?!*

– Nyalogassuk a végédeszkát! Attól olyan erős lesz az immunrendszerünk, hogy másoknak kell gyógyszer szedni miránk!

– Abban én már most biztos vagyok ...

– A piócás ember meg azt mondta, hogy töltsük meg a pipát szárított macskapiszokkal, és szívjuk el! Jöjjenek, épp most gyújtottunk rá! Ha nem akarnak megbetegedni, megnyalogathatják a végédeszkánkat is! Biztos módszer!

– Köszönjük, köszönjük, talán majd legközelebb, nagyon kedvesek... nagyon veszélyesek... szerintem most kezdjük el futni...

4.)

– Jó napot kívánunk! Mi jöttünk a Pusztaberki Naplótól!

– Gyertek, gyertek, drága bogaraim, gyertek csak! *(Megölel, megpuszil bennünket, amitől azért kissé megdöbbenünk.)*

– Ööö... köszönjük a kedves fogadtatást, de... ööö... nem gondolja, hogy ebben a járványhelyzetben az ölelés, meg a puszi, egy kissé veszélyesek...?!

– Ugyan már, gyerekek! Nincs itt semmiféle járványhelyzet!

– De hát a WHO... a kormány... a kijárási tilalom...?!

– Nincs itt semmiféle járvány, én mondom! Az egész csak egy nagy kitaláció.

– Kitaláció...?

– Az. Összeesküvés az emberek behülyítésére. Az ilulumilulu... illilulluminiá... szóval, az illusztrisok és az illusztrátorok találták ki az egészséget. Semmiféle járvány nincsen. Csak hülyítik az embereket. Fekete és fehér himlők kereszteződéséből létrejött pepita himlő... meg túrós laska-láz... amit mi magyarok, legalább mákostészta-pániknak nevezhetnénk... meg az a... az a izé... az állatkíznó betegség, mondjad már... a birkakiütés, az! Hát azok se nincsenek is!

– De hát... sokan megbetegedtek. Néhányan elég súlyosan!

– Miért? Te láttad őket?

– Igen, a tévében!

– A tévében, bakker! Hát te mindent elhiszel, ami a tévében van? Hány éves vagy? Öt? Hagyjál már a tévével! Jött-e már veled szemben valaki, aki meg volt betegedve a... izé... a KÖVI-18 vírussal?

– Hááát... nem láttam még ilyen embert. Szemtől-szemben.

– Azért, mert nincsen is ilyen! Az egészséget kitalálták. Ez egy kínai-amerikai összeesküvés, észak-korelai és dél-rubeolai, némi szabad bútorasztalos és fogságban

tartott karosszerialakatos beütéssel. De lehet, hogy az úrlények is benne vannak. És a szellemvilágból a Főszellem. Meg két Allidérc... és a Hétszűnyű Kapanyányimonyók... meg a Rézszerszámú Bögöly...

Ekkor a távozás hímes mezejére léptünk, és otthon megfürödtünk egy kád hypóban. A ruháinkat pedig az udvaron rituálisan elégettük. Miközben táltosdobon és lábszárból készült csontfurulyán játszottunk. Amíg érdeklődve be nem kopogott a járőröző polgárőrség, hogy mi a francnyavalya folyik minálunk...

5.)

– Jó napot kívánunk! Mi jöttünk a Pusztaberki Naplótól! Telefonon beszéltünk!

– Jöjjenek bátran! Én nem félek! Olyan az immunrendszerem, mint az acél! De ez is lenne a cél, ugye.

– Szeretnénk megtudakolni, hogyan viseli ezt a jelenlegi járványhelyzetet?

– Eddig is nagyon fontos volt számomra az egészséges életmód, de most hatványozottan ügyelek arra, hogy mi eszem és mit iszom.

– És mit eszik, mit iszik?

– Reggelire egy marék C-vitamint öntök egy kis talkába, rá Pí-vizet. Utána sütök két fürjtojást, egy fej brokkolit, két krumplit, és egy fürt szőlőt. Végül egy kókuszdiót nyitok ki, ütvefűróval, és kókusztejet iszok rá.

– Ööö... ööö...

– Ebédre cápauszonyleves, homár, és kenguruszték, mustárosan. Egy kis rizi-bizivel. Meg persze kovi ubi.

– Hogy... mi...?!

– Vacsorára bölényszügy, aszpikban. És lajhárnyelv, franciasalátával.

– *Aztabeborult...*

– Én mondom, olyan vagyok ezektől a kajáktól, mint a vas! Ha mindenki így étkezne, senkinek nem lenne semmi baja!

– De hát... egy normál halandó, honnan a fenéből szedne össze ennyi egzotikus ételt?

– Ne mondja már, hogy nem tud valaki megfogni egy lajhárt?! Benne van a nevében is! *Laj-hár!* Olyan lassú, mint csiga az akácerdőben! Vagy lassú, mint a lajhár, úgy általában mindig! Megfogja az ember, leakasztja a fáról, megsüti, megeszi. Mi ebben a pláne?!

– Nade a cápa...! Meg a kenguru...!

– Hja, ha nem akar tenni az egészségéért, akkor keresse csak a kifogásokat! Aztán nekem ne jöjjön ide nyavalyogni húsvétkor, hogy adjak már kölcsön egy kis vízilósonkát! Fogjon magának, ott van a szatyornak való krokodil mellett a Nílusban! Élhetetlen népség... Az egészség kellene, de tenni, azt nem akar érte egyik sem!

6.)
 – Jó napot kívánunk! A Pusztaberki Naplótól jöttünk!
 – Hajajajj, de jó, hogy itt vagytok, pajtikák! Már be kellene venni a... a izét... a gyógyszert! Itt vannak ni, az asztalon... Már kitöltöttem. Fogjatok meg egy poharat, drága cimborák, és egészségünkre!
 – Nagyon szépen köszönjük... HUÁPPPHHHH!... Ez valami méregerős pálinka volt!
 – Ez aztán az, drága naplicsekek! Ez úgy kiirtja a bacilulu... bacilluli... szóval, a betegségeket, hogy csak na! Töltök még egyet... mert a deciliter csak jobb, mint a félcentiméter, de igen, nem, ugye?!
 – Nagyon... köszönjük, de nekünk...
 – Proszit! Vagy prosztó...
 – BRRRRRUUUUÁÁÁÁHHHH... Esküszöm, meggyulladt a nyelőcsővem...
 – A következőt meg édes, drága, egyetlen komám... az én tubarózsámra... a feledhetetlen ötödik feleségemre... akinek a neve most... nem jut eszembe... Áldás-békesség!
 – Híííííjnye... azta... beborult... bederült... Nem énekelünk valamit, testvirem?!
 – Ez a beszéd, öcsém! Vagy húgaim... Akkor kezdjük: „Siiiiisa Pista, Krúdy Kálmááááán, fokosával eltalál mááááán! S ha eltalált, nem mászkálász mááááán!”.

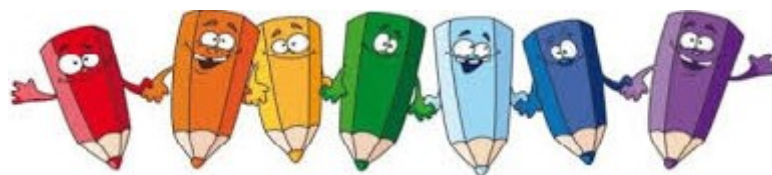
Közben észrevétlenül két fehér védőruhás, légzőmaszkos ember jelent meg a kerítés mögött.
 – Igaza volt, professzor úr!
 – Én tudom, hogy igazam van, de bizonyítani is kellett. Ezek a tesztalanyok minden tekintetben megfeleltek kontroll csoportnak.
 – Én áldom a professzor úrnak még a lépését is! Tudta, tudta! Előre tudta!
 – Jól van, tanársegéd, köszönöm az elismerést, de ne vigye túlzásba! Valóban tudtam, hogy ezek a vidéki, egyszerű népek járványveszély idején pálinkával próbálják fertőtleníteni a szervezetüket. Ez a pusztaberki kísérlet csak egy igazolás a megyében.
 – Miért? Mi volt a többi nógrádi faluban, professzor úr?
 – Pont ugyanez.
 – Azt hiszem... erre inni kell, professzor úr!
 – Igaza van. Egészségére, tanársegéd!
 – A professzor úr lángelméjére! Tölthetek még egyet?
 – Egye fene, ez remekül kipurgálja a bacilusokat!
 – Híííjnye... ez leégette a szórt a gégornyámról... Énekelünk valamit, drága profim?
 – Hogy a fenébe ne! Az ősi, doktori indulónkat!
 – „Kígyónak lábsó, madaraknak fogsor, diktál a beteg, írja a doktor!”
 – „Beszél majd az utókor! Kiról? Doktor Bubóróóó!”

Szántó Tibor

Felhívás!

Tegyük együtt színesebbé a Pusztaberki Naplót!

Szeretettel várjuk gyermekek rajzait, amiket nagyon szívesen megjelentetnénk itt az újságban.
 A téma lehet bármi.

Ugyanígy várunk még az előző lapszámában meghirdetett fotópályázathoz képeket. Íme a felhívás!

Pusztaberki Község Önkormányzata „Életképek Pusztaberkiről” címmel fotópályázatot hirdet.

Pályázni lehet bármilyen a településről készült fotóval, ami akár tágabb értelemben is bele illik a megadott témakörbe. A képeket digitálisan az info@pusztaberki.hu email címre, papír alapon pedig a hivatalba kérjük eljuttatni. Minden pályázó maximum 3 képpel pályázhat.

A beérkezett képekből kiállítást szervezünk

Közérdekű információk

Pusztaberki Község Önkormányzata

2658 Pusztaberki, Kossuth út 19.

Tel.: 06 (35) 592-022

info@pusztaberki.hu,

polgarmester@pusztaberki.hu

Polgármester: Kurisné Nagy Bernadett Erzsébet

Tel.: 06 (30) 860-5565

Hivatalsegéd: Seres Ildikó

Tel.: 06 (30) 469-4173

Falugondnok: Majoros Tibor

Tel.: 06 (30) 367-3313

Nagyoroszi Közös Önkormányzati

Hivatal 2645 Nagyoroszi, Fő út 1.

Tel.: 06 (35) 574-009

Jegyző: Kapás Ildikó

Pusztaberki Polgárőr Egyesület

2658 Pusztaberki, Kossuth út 19

Elnök: Brindza Sándor

Tel.: 06 (30) 721-6887

Háziorvos

Dr. Kovács János

Orvosi Rendelő, Pusztaberki, Petőfi út 6/B

Rendel: Kedd és Csütörtök 12:30-13:30

Tel.: 06 (35) 340-121, 06 (30) 326-8521

Gyerekorvos

Dr. Kovács Katalin

Orvosi Rendelő, Pusztaberki, Petőfi út 6/B

Rendel: minden páros héten, szerdán 11:30-12:30

Tel.06 (35) 340-451, 06 (20) 381-0258

Védőnő

Bakosné Schnéman Edina

Tel.: 06 (30) 456 - 6498

Orvosi Ügyelet – Rétság Rendelő Int.

Tel.: 06 (35) 350 -561

Minden hétköznap 16.00-tól másnap 8.00-ig,

Hétfőn és ünnepnapokon 8.00-tól másnap

8.00-ig (szombaton reggel 8.00-tól hétfő reggel

8.00-ig)

Fogorvos

dr. El-Hage Ruchdi

Orvosi Rendelő, Nagyoroszi, Fő út 30.

Tel.: 06 (35) 374 -374

Fogorvosi ügyelet - Fogászati és

Szájsebészeti Oktató Intézet

1088 Budapest, Szentkirályi utca 40.

Tel.: 06 (1) 317-6600, 06 (1) 317-0951

H-P: 20:00 – 07:00

Szo: 08:00 – 13:00; 14:00 – 19:00; 20:00 – 24:00

V: 24:00 – 07:00; 08:00 – 13:00

H: 24:00 – 07:00

Állatorvos:

Dr. Lukáts Tamás

06-30/499-18-20

Rétság Rendelő Intézet - Rétsági kistérségi

Egészségfejlesztő Központ Egészségügyi

Szolgáltató Nonprofit Kft.

2651 Rétság, Laktanya út 5.

Központi telefonszám: 35/550-570; 35/550-585

Előjegyzés a központi telefonszámokon 8.00-tól 15.00-ig.

Gyógyszertárak:

Szent Ignác Gyógyszertár

Érsekvadkert, Petőfi u. 36.

Tel.: 06 (35) 340-006

BENU Gyógyszertár Rétság Kőhárs

Rétság, József Attila utca 9.

Tel.: 06 (35) 550-046

Calendula Gyógyszertár

Nagyoroszi Szentháromság tér 11/A.

Tel.: (35) 574-024

Hiba bejelentők:

ÉMÁSZ: 06 (80) 42-43-44

Tigáz: 06 (80) 300-300

DMRV(víz, szennyvíz): 06 (80) 224-488

Telekom: 1414

Gergi háló: 1260

Pusztaberki Napló - Kiadja: Pusztaberki Község Önkormányzata 2658 Pusztaberki, Kossut út 19.

Szerkesztők: Kurisné Nagy Bernadett Erzsébet, Nagy Mária Anna, Hévei Mihály, Majoros Tibor, Podlovics Zsolt,
Pócs Miklós, Szántó Tibor

Megjelenik: Negyedévente 100 példányban